

Bài Viết “ Gương sáng Đảng viên ”
Câu chuyện “Đóa hoa thơm trong vườn hoa giáo dục”

Tiếng Bác gọi non sông Tổ Quốc
Toàn nhân dân bó đuốc một lòng
Giữ gìn mảnh đất Cha Ông
Chưa đánh tan giặc quyết không trở về

Bao lớp trẻ lời thề ghi khắc
Giữ yên bình từ Bắc Vô Nam
Đạn bom khói lửa ngập tràn
Vững vàng tay súng gian nan chẳng sờn

Tình gắn bó keo sơn một dải
Quyết tiến lên giữ lại quê hương
Lời ca theo khắp nẻo đường
Tiếng Người vang vọng yêu thương dạt dào...

Ngay từ thuở thiếu thời, Người đã chọn cho mình con đường suốt đời phấn đấu cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, giải phóng giai cấp, giải phóng con người. Trên con đường cách mạng, Người đã chấp nhận mọi sự hy sinh, không quản gian nguy, luôn kiên định mục tiêu độc lập dân tộc gắn liền với CNXH, sáng suốt vạch ra con đường cách mạng đúng đắn để giải phóng và phát triển dân tộc Việt Nam. Chủ tịch Hồ Chí Minh nhận rõ : “Không có gì quý hơn độc lập tự do!” và coi đó là lý tưởng, lẽ sống, là học thuyết chính trị - đạo đức của mình, của dân tộc Việt Nam. Từ đó, Người dấn thân vào thực tiễn đấu tranh cách mạng để mưu cầu tự do, hạnh phúc cho dân tộc Việt Nam và toàn thể nhân loại. Hoài bão, ham muốn, ham muốn tốt bậc của Người là làm sao cho nước nhà độc lập, dân ta được tự do, ai cũng có cơm ăn, áo mặc, nhà ở, được học hành tiến bộ, được chăm sóc sức khỏe, được tự do đi lại, được hưởng quyền dân chủ, có đời sống ấm no hạnh phúc.

Tiếp nối truyền thống dân tộc, học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, cơ quan tôi có rất nhiều bóng hồng giỏi việc nước, đảm việc nhà, vừa là điểm tựa vững chắc cho chồng con vừa trực tiếp lo động miệt mài và sáng tạo, cống hiến rất nhiều cho cơ quan và đơn vị nói riêng, cho đồng bào, đất nước nói chung. Một trong số đó là cô giáo Lê Thị Phương Đài.

Sinh ra và lớn lên tại vùng đất Củ Chi, tuổi thơ của tôi dường như gắn liền với mái trường cấp hai Tân Phú Trung. Gắn với một trang sử anh hùng của một ngôi trường tại vùng đất thép.

Giờ đây tôi trở về đây với một vị trí mới, không còn là cô học trò nhỏ của năm nào, tôi trở thành giáo viên như đúng cái ước mơ thuở nhỏ.

Tôi gặp lại cô, người mà tôi hằng kính mến năm xưa, cô trông không khác xưa là mấy, vẫn gương mặt ấy, vẫn nụ cười ấy, có lẽ tôi trở thành giáo viên chắc cũng do ảnh hưởng, cũng do cái lửa mà cô truyền lại, một tấm gương đạo đức của một con người bình dị, gần gũi, ai cũng có thể học tập, noi theo để trở thành một người công dân tốt trong xã hội.

Cô sinh ngày 2-5-1976 tại xã Tân Phú Trung, huyện Củ Chi, một vùng quê ngoại thành thuộc thành phố Hồ Chí Minh. Hai mươi hai năm gắn bó với nghề, với trường, trong công tác giảng dạy, cô đi đầu trong phương pháp giảng dạy. Cô đã không ngừng học tập, nâng cao trình độ, tìm tòi những cái mới, cái hay để làm phong phú thêm cho bài giảng của mình. Vì thế kết quả cuối học kì, cuối năm học, tỉ lệ học sinh trên trung bình của lớp cô luôn cao hơn những lớp khác. Ngoài ra cô còn là một giáo viên giỏi, mát tay trong công tác bồi dưỡng học sinh giỏi của trường, của huyện. Năm nào số học sinh giỏi của bộ môn do cô phụ trách và bồi dưỡng cũng rất cao. Chỉ tính 5 năm gần đây, cô đã bồi dưỡng 59 học sinh giỏi cấp huyện, 38 học sinh giỏi cấp thành phố.

Nhờ những cống hiến của mình, cô Lê Thị Phương Đài đã vinh dự được nhiều phần thưởng cao quý: “phụ nữ hai giỏi”, giáo viên trẻ giỏi”, “chiến sĩ thi đua cấp thành phố”. Đặc biệt cô đã đạt giải thưởng Võ Trường Toản cao quý vào năm 2013.

Cô với những cương vị khác nhau, từng là tổ trưởng chuyên môn tổ Sinh-địa, hiện tại là phó hiệu trưởng nhà trường, ở cô là cả một tinh thần trách nhiệm mà tôi và các giáo viên trẻ phải học tập, dù ở cương vị nào, to hay nhỏ, lớn hay bé, mỗi người đều có “bổn phận”. Ý thức trách nhiệm là tự ý thức được về các công việc phải làm, “nhận rõ phải, trái, đúng sai”, tự mình xác định việc cần làm

Cái ngày tôi nhận quyết định về giảng dạy tại trường, tôi vui mừng biết mấy ngày đầu tiên tôi gặp lại cô, cảm xúc như vỡ òa, tôi cảm thấy mình nhỏ lại, cảm thấy mình mới chỉ là cô học trò nhỏ lớp 8, lớp 9 năm nào của cô thôi. Thuở nhỏ tôi được học các kiến thức do cô truyền thụ thì giờ đây tôi lại được cô truyền thụ kinh nghiệm đứng lớp cũng như các kĩ năng sư phạm.

Tôi học tập ở cô “Nói phải đi đôi với làm”, cô nói là phải hành động, phải đem lại kết quả, mà kết quả cho chính những đứa học trò thân yêu của mình.

Xác định với cương vị hiện tại, tự hào của bản thân và gia đình, cô luôn phấn đấu, nỗ lực, hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ được giao với tinh thần trách nhiệm cao. Vâng theo lời dạy của Bác: Cán bộ, đảng viên phải không ngừng học tập nâng cao trình độ, “Học để làm việc, làm người, làm cán bộ. Học để phụng sự đoàn thể, “giai cấp và nhân dân, Tổ quốc và nhân dân”, cô không ngừng học hỏi nâng cao trình độ, chuyên môn nghiệp vụ để đáp ứng được yêu cầu công việc ngày càng cao.

Ngày tôi chập chững vào nghề, những khó khăn buổi ban đầu dường như làm tôi nản chí, nhưng nhờ có cô động viên và hướng dẫn truyền thụ những kinh nghiệm mà tôi dần lấy lại tinh thần và càng yêu mến cái sự nghiệp trồng người này hơn.

Dù ở bất cứ ở cương vị công tác nào ở cô luôn toát lên phẩm chất của con người sống giản dị, gần gũi, chân thành với mọi người, từng lời nói, tác phong, cử chỉ, hành động đến suy nghĩ của cô luôn thể hiện rõ chuẩn mực của Nhà giáo, người cán bộ, đảng viên.

Bên cạnh công tác giảng dạy, cô Lê Thị Phương Đài còn luôn tích cực đi đầu để tham gia vào các phong trào thi đua và các cuộc vận động của ngành như: “Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh”; “Mỗi thầy cô giáo là tấm gương đạo đức tự học và sáng tạo”; “Hai không”; “Xây dựng trường học thân thiện, học sinh tích cực”. Cô luôn là tấm gương sáng trong việc học tập và làm theo lời Bác về thực hành tiết kiệm, chống tham ô, lãng phí, quan liêu và sửa đổi lề lối làm việc, không chạy theo bệnh thành tích, học thật, đánh giá học sinh công bằng, khách quan.

Không chỉ giỏi việc trường, cô còn là một nàng dâu hiếu thảo, một người vợ đảm đang, một người mẹ hết lòng vì các con. Công việc trường lớp bận rộn đã ngốn nhiều thời gian công sức của cô. Dù vậy, cô vẫn luôn giành thời gian chăm sóc cho gia đình, cha mẹ, chồng con rất chu đáo. Cuộc sống vật chất tuy còn nhiều khó khăn, cô vẫn cùng chồng nuôi dạy hai con ăn học đến nơi đến chốn. Các con của cô đều rất ngoan ngoãn và học giỏi. Đứa lớn đang học lớp 9 tại trường THCS Tân Phú Trung, đứa nhỏ đang học lớp 6, cả hai bé đều học rất giỏi

Giờ đây, cô vẫn không ngừng phấn đấu, rèn luyện, tu dưỡng đạo đức và chuyên môn để xứng đáng với niềm tin yêu của đồng nghiệp, học sinh và nhân dân. Xin cầu chúc cho cô sẽ luôn mạnh khỏe, hạnh phúc để hoàn thành tốt sự nghiệp trồng người.

Người viết

Mạch Thị Tú